

UN ACCIDENT FORTUÏT LOCALITZÀ JOHN ROBERT FLEMING A BENIDORM

La segona expulsió del cervell de Heathrow

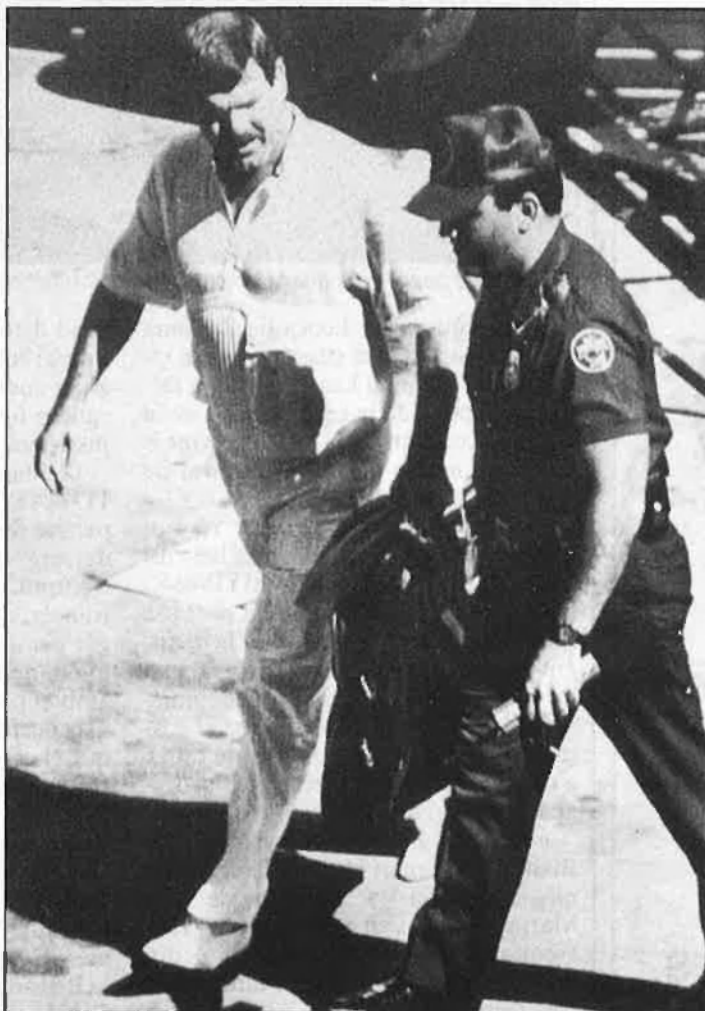
Acusat per la mateixa Scotland Yard de ser l'home que dirigí el robatori més important de la història anglesa, saldat amb un superbotí de 5.000 milions de pessetes, i de venir a blanquejar-lo a la Marina Baixa, el lladregot d'or de Londres fou detectat per la policia de Benidorm per culpa d'un accident ridícul.

J. Pomares

Quatre grans furgons partien la matinada del 26 de novembre de 1983 de l'aeroport londinenc de Heathrow. A bord transportaven un gran sac de caríssimes joies i 6.800 lingots d'or, que amb un pes de 3.000 quilos suposaven la quantitat de 5.000 milions de pessetes. Les caixes de seguretat de la companyia americana Brinks Mat quedaven buides, junt amb sis vigilants lligats i banyats de benzina. Tota la premsa britànica se'n va fer ressò. Era el robatori del segle. Un nom es pronunciava com l'autèntic cervell de tan arriscat lladrocini: el de John Robert Fleming, nascut el 8 d'octubre de 1941 a Burges Hill, Londres, fill de John i d'Emily.

Justament dos anys després, el 27 de novembre de 1985, la brigada local de la Policia Judicial de Benidorm iniciava les diligències per procedir a la detenció d'un nombrós grup d'anglesos establerts a la comarca. Com a conseqüència d'una àmplia operació policial i de l'escorcoll d'algunes habitacions de la Casa d'Escandinàvia a Benidorm, aconseguiren atrapar Thomas George Hall, gerent de la casa en aquella època; Anthony Favell, Charles Robert Matten, Clarence Long, Steven Cross, Denis Francis Sullivan, Ricki Leonard Pipe, àlies *Ricki* i *El Rata*; Guillermo Prada Vazquez, àlies *Willy* i el mateix John Robert Fleming, el superlladre d'or del Regne Unit.

Tots ells, segons un informe de la

Fleming, custodiat per un policia d'immigració a la seua arribada a Miami.

Brigada Judicial benidormina, eren «membres de bandes organitzades» amb «nombrosos antecedents criminals» i, la gran majoria, propietaris d'irreprotxable negocis d'hoostaleria relacionats amb Fleming. La majoria quedaren en llibertat, tot i l'ampli «històric delictiu, especialment com a traficants d'estupefaents».

De Benidorm als EUA

Un xalet situat en la tercera corba a

l'esquerra, segons es baixa al port esportiu d'Altea, Luis Campomanes, fou també lloc habitual de reunió del batalló dels anglesos, la formidable vil·la «Los Unos», propietat de Robert Fleming. «Fleming —recorda José Inés Mediavilla, inspector en cap de la Brigada Judicial de Benidorm— fou detingut junt amb uns vint súbdits britànics per suposada organització per delinquir. Portava una documentació falsa i se'n va proposar l'expulsió. Mitja dotzena d'ells —precisa el responsable policial— foren enxampats després d'un escorcoll en les habitacions de la Casa d'Escandinàvia».

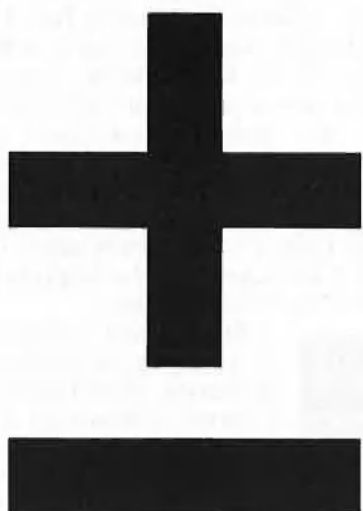
Entre la casa, «centre de les relacions econòmiques, de negocis, de delinqüència, i també sentimentals d'aquests anglesos», diu l'inspector Mediavilla, i el xalet de J.R. Fleming, es retrobaven amics de Fleming, alguns d'ells «implicats en morts per ajustos de comptes a Anglaterra», segons un escrit policial. «Després de la batuda— evoca José Mediavilla— la casa canvià de propietaris i tots els anglesos pràcticament desaparegueren».

Quan el Govern Civil es disposà a expulsar-lo, fent cas de les peticions policials de la Interpol, «Fleming desaparegué» —recorda el cap de la Brigada Judicial de Benidorm—. Com una serp, el lladre de lladres londinenc fugí i aparegué als Estats Units. Extradit per la justícia ianqui a Gran Bretanya, els magistrats del seu país el deixaren curiosament en llibertat en no poder provar la seua presència en l'històric robatori de Heathrow.

Un «innocent» en terra estranya

Exculpat, malgrat que la impecable Scotland Yard tenia la certesa que Fleming es trobava en la costa sud valenciana, amb membres de la seua banda, a fi de blanquejar una important part del botí multimilionari en societats immobiliàries; aquest, però, tenia l'entrada prohibida a l'Estat espanyol fins al juny de 1996.

El passat 5 d'abril Fleming burlava aquesta ordre. A cara descoberta, però camuflat amb una primaveral camisa, una barba ja poblada i els cabells

**QUI AL CEL
ESCUP...
LLUÍS-ANTON
BAULENAS**

**BÈSTIES I
SUPERBÈSTIES
SAKI**

**LA VIDA
INTENSA
MASSIMO
BONTEMPELLI**

EUMO EDITORIAL

La casualitat pogué més que la policia: Fleming fou detingut a Benidorm.

rossos. Aquest dia Leocadia Zaplana Aguilar entregava el passaport en la recepció del càmping Las Marinas de Dénia en depòsit de la seua estada i de la del seu acompanyant, un home vint-i-dos anys major que ella i natural de Londres.

La parella havia arribat en un *caravan-car* color cafè amb llet. El Cheverolet, matrícula EUA MYP-86X, encara es trobava la setmana passada sota els pins, mentre Fleming, ja detingut per segona vegada, esperava una nova expulsió a la cel.la de la comissaria de Benidorm. Roba estesa al costat de la *roulotte*, un paquet de tabac a mitges i una tetera revelaven una desaparició rapidíssima.

«Fleming a penes parava per ací. Eixia de bon matí i no tornava fins la nit—conten a la direcció de Las Marinas—. No van rebre visites i vam escoltar com l'anglès prohibia a qui deia ser la seua dona parlar amb els altres campistes». Segons ens confessà Leocadia, «per tal de no revelar intimitats».

En el passaport de Leocadia Zaplana hi ha nombrosos visats que indiquen els constants viatges a Anglaterra, on ha viscut amb John Robert Fleming. També un encuny de fronteres de Costa Rica i moltes entrades per l'aeroport alacantí de l'Altet.

Els plans per terra

La casualitat pogué més que la policia. I John Robert Fleming fou nova-

ment detectat a Benidorm, gràcies a un simple accident de cotxe. Els plans i alguna cosa més que unes daurades vacances foren traïts per la impaciència justiciera d'un àrab.

El blanc Seat Panda matrícula A-1133-AP, que conduïa Fleming acompanyat de Leocadia Zaplana enfilà per darrere el BMW 8861-HV-46, que tranquil.lament pilotava un súbdit francès, nascut a Orà. L'automòbil llogat per Fleming, en lloc d'aturar-se i intercanviar papers de l'assegurança amb el propietari del vehicle col.lisionat, decidí tocar el dos. En el moment que el cervell del robatori del segle i el franco-àrab es barallaven, en plena matinada benidormina, i en una cèntrica avinguda, un cotxe «Z» de la policia nacional hi frenà de sobte. L'àrab mostrava un bastó metàl.lic en la mà i Fleming la violència d'un cop de més. Un poc més tard, l'ordinador de la Brigada Judicial de la Comissaria de Benidorm feia saber qui era el conductor que tanta pressa teina per fugir.

«No fou mai una persona violenta amb nosaltres» —afirmava l'inspector en cap, José Inés Mediavilla. «En realitat no teníem idea de la seua estada—confessa humilment—. No, no sabíem que aquest home era a Benidorm. Hem vigilat de nou el seu xalet alguna vegada, però sens dubte se'ns ha clavat entre aquests 300.000 visitants que han arribat a la nostra comarca la passada Setmana Santa. Localitzar-lo entre aquesta allau de turistes és quasi utòpic».

Dimarts 12 d'abril el presumpte atracador de Londres, John Robert Fleming, abandonava l'Estat espanyol per la frontera catalana de la Jonquera, camí de les nuvolades illes. Era la sego-

na expulsió. Darrere quedaven un vulgar judici de faltes i un petit deute amb el ciutadà àrab que li va eixir a l'encontre. I, tal vegada també, una dona misteriosa.

seua inviolable residència de Santa Flàvia, pròxima a Palermo.

Víctima d'un infart, va morir el 13 de maig de 1987, a la Vila Joiosa, Robert Trimbole, el rei de la *canguro connection*. Trimbole, àlies Bob, era l'home més buscat de tota Austràlia, com a antic cap del narcotràfic en la zona. Enemic número 1 de la Interpol i de la policia australiana, era buscat interna-

LA MÀFIA MUNDIAL REUNIDA A LA COSTA VALENCIANA

Greco i «la famiglia»

La camorra napolitana, el clan Bardellino, la màfia de Marsella o Lió i els sicilians, a més del batalló anglès, fa anys que viuen entre nosaltres. Tristos successors d'Alphonse Capone, Johnny Torrio o Frank Costello, que ens han convertit en la segona Sicília.

Joan Pomares

En declaracions fetes a EL TEMPS, Juan Miguel Sánchez Crespo va dir: «La màfia internacional no opera de cap manera a Alacant». Mesos després era fulminantment cessat, i així deixava d'ostentar el càrrec de comisari en cap provincial. Evidentment, s'equivocava. Semblava que desconeixia també els freqüents viatges a l'Estat espanyol de Giovanni Falcone, el jutge de Palermo més temut pel sindicat del crim. En referència a la nostra costa, el cèlebre caçamafiosos afirmà: «Ací inverteixen el resultat de les seues operacions».

Gaetano Badalamenti, *padre-padrone* de la màfia siciliana, fou detingut l'11 d'abril de 1984 gràcies a un espectacular setge internacional. La complicada operació policial envià a la garjola el cap suprem d'un dels clans més poderosos del narcotràfic mundial. Don Tano havia decidit que les grans sumes obtingudes dels negocis de l'heroïna foren blanquejats a l'Estat espanyol, amb inversions a Catalunya i al País Valencià.

La policia italiana i l'FBI calcularen que el capital procedent de la droga, i legalitzat pels capitostos, pujava a 240.000 milions de pessetes. Tres-cents milions foren invertits a Benidorm, gràcies a Roberto Azzoli i companyia.

Azzoli, enquadrat en la xarxa nord-americana de Bonnano i home de confiança de badalamenti, convertí els diners negres que li arribaven mitjançant transferències bancàries a Benidorm en innocents i lucratiu negocis, bàsicament immobiliaris. Dirigí una joieria breument i de la mà dels germans Gaetano i Salvatore Grado i d'Urise Mazolini, entre altres compatriotes de la *família*, va fundar una societat immobiliària en la capital de la Marina Baixa. Don Tano residia, fora de tota sospita, en el xalet 46 de la urbanització

Gaetano Badalamenti.

Rocas Blancas de Benidorm i havia invertit 60 milions en l'hotel Sierra Dorada. També va blanquejar els diners del gran *capo* Gaetano Badalamenti en la compra d'apartaments en el carrer Emilio Ortuno de Benidorm, en el Racó de l'Oix i en la urbanització Marina Sedaví. En ser detingut, després d'haver rebut trenta milions de pessetes en un compte de Banco de Bilbao, Azzoli va confessar que junt amb el diputat italià Massari i el socialdemòcrata Nicolazzi, en aquell moment ministre italià d'Obres Públiques, pensava crear un nou negoci immobiliari.

Els jutges antimàfia assenyalaren Michele Greco com el principal promotor de la inversió mafiosa en les nostres costes. Greco, considerat *capo di tutti i capi*, va ser autor, entre incompresibles delictes de sang, de l'assassinat del general Della Chiesa i del metrallament del magistrat Rocco Chinnici, els seus màxims perseguidors. Morts que va ordenar tranquil·lament des de la

Giovanni Falcone.

cionalment, acusat d'ordenar més de vint-i-cinc execucions, entre elles la d'un polític liberal antimàfia. Sota la falsa identitat de Robert White, va viure durant dos anys entre Benidorm i Alacant. Des del seu xalet «Villa Conchita» de l'Alfàs del Pi es dedicava a blanquejar la seua fortuna en inversions immobiliàries per les Marines.

Després d'unes felices vacances a Alacant, la Interpol va detenir *Achille Carlassaro*, autor del robatori de 105 kgr. d'or pur en un ràpid assalt armat. En la comissaria d'Alacant va romandre detingut el gran *capo* de la màfia francesa, el grec Nicolàs Clacamanos. Se'l va acusar de tenència il·lícita de municions, i se'l va extraditar. Una banda de quinze homes amb el seu cap, Sandro Saccione, un dels màxims executius de la xarxa sud-americana, va ser detingut després d'haver deixat un regall d'atracsaments i negocis del narcotràfic a Castelló de la Plana, Elx i Sant Vicent del Raspeig.

René Nivolis, antic col·laborador del clan Vaccarizi, va programar des de la localitat catalana de l'Escala i des d'Alacant, on va residir junt amb alguns dels seus homes l'estiu de 1982, els seus més fabulosos atracsaments. Nivolis va manar l'execució del *capo* major de la màfia de Lió, Raymond Vaccarizi, detingut en la Modelo de Barcelona. Una execució que va dur a cap el *pied-noir* ex-OAS i proxeneta francès Gerard Montreuil, que va eliminar Vaccarizi disparant-li dos trets al cap des de fora de la presó. □